

בס"ד ח' ניסן ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 18:37
צאת השבת - 19:29
רבנו תם - 20:14
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 761
@ בשבת לא אומרים "צדקתך".
@ במוצאי שבת "ברכת הלבנה".
@ סוף זמן אכילת חמץ = 10:09
@ סוף זמן שריפת החמץ = 11:26

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "וערבה"
(מלאכי ג')

פרשת הנשיאים, יום ח'
השיעור בלויין יחל ב- 21:30

פרשת צו
שבת הגדול

מעייני הפרשה:

← דינים נוספים בקרבן עולה ובקרבן מנחה.
← קרבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
← דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
← הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
"והרים את הדשן" (ו' ג')
אהרון ובניו עם גדולת מעלתם, חייבם הבורא, שעבודתם הראשונה בכל יום תהיה הרמת הדשן, כדי שישפילו את עצמם ויסירו הגבהות מלבם (חובת הלבבות).
שאלו לרי' דב המגיד ממזריץ': אי אפשר למצוא להט והתלהבות לעבודת ה'! אמר: מי שצריך לאש, מחפש באפר. זהו: והרים את הדשן - האפר, בחינת ואנכי עפר ואפר ואז יקבל התרוממות הרוח. (דגל מחנה יהודה)
"והרים את הדשן" (ו' ג')
אם יסלק האדם את הפסולת מלבו, תשאר שם הקדושה. **דשן** - ר"ת: דבר שלא נחשב. כלומר, תרים ותעלה כל דבר שנראה לך משולל ערך, ותעשה מזה דבר שבקדושה: "ושמו אצל המזבח". וכאשר יבוא לפני דבר של רשות, אל תאמר: האם בגלל דבר זה של רשות אבטל תורה ותפילה? האדמו"ר רמ"מ מרימנוב אומר: אין בעולם רשות, אלא או מצווה או עבירה. (האדמו"ר ר' צבי הכהן מרימנוב)
"כי שבעת ימים ימלא את ידכם"
"ימלא את ידכם" סופי תיבות "אמת", רמז שההולך בדרך האמת אינו מפסיד, אלא אדרבה ידו מלאים בהרחבה גדולה.
"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" (ו', ו')
הגאון רבי ישעיה הלוי הורביץ, בעל "שני לוחות הברית", המכונה השל"ה הקדוש, הביא בספרו (שער האותיות סוף אות ל') בשם אבי המקובלים הגאון רבי משה קורדובירו, הרמ"ק, עצה בדוקה ומנוסה לבטל מחשבות רעות לחזור פעמים רבות על הפסוק: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" - יאמר ויחזור ויאמר עד שמחשבות יחלפו.
"מזיות האכל במקום קדוש"
רמז למצות שאוכלים בליל פסח, שיהיה במקום קדוש, דהיינו שיקדש את הפה, שהוא מקום אכילת המצות. וזה גם מרמז במילה "פרעה", מלשון פה-רע, והתיקון לזה "פסח" פה-סח, לדבר רק דברים טובים וקדושים, שכל המרבה לספר בהם הרי זה משובח, וההיפך מי שאינו מדבר בדברים טובים ח"ו, אינו משובח.
"ולבש הכהן מדי בד ומכנסי בד ילבש על בשרו"
"כהן גדול שלבש בגדי כהן הדיוט - עבודתו פסולה".
כי אסור לאדם גדול ל"שחק" בענוה יתירה. (הספר).

"אש תמיד תוקד... לא תכבה" (ו', ו')
מפרש הרבי היצמח-צדק: "אש תמיד" - זה הלומד עם חברו ומעורר את 'אש התמיד' האלוקית שבנפשו. "לא תכבה" - זכות זו תעמוד לו לעד.
"והרים את הדשן... וישמו אצל המזבח... והוציא את הדשן אל מוהין למהנה" (ו', ג-ד)
"והרים את הדשן" - נאמר על המרידות.
"והוציא את הדשן" - נאמר על העצבות. מידה זו אינה מביאה שום תועלת בעבודת-ה', והיא "אסקופה הנדרסת לכל מיני רע ויש להוציאה ולבערה מקרבנו".
"והקריב את קורבנו..."
ארבעה סוגי קורבנות מוזכרים:
א. תורת קרבן העולה.
ב. תורת קרבן המנחה.
ג. תורת קרבן האשם.
ד. קורבנות המילואים שהקריבו הכוהנים ביום כניסתם למילוי תפקידם ככוהני המקדש.
מה מכיל הקורבן?
הקרבן הוא המכשיר העיקרי לכפרת עוונות. לכל הקורבנות היו מוסיפים שלושה אלמנטים סמליים:
1. **מלח** - המלח הוא מינרל שאיננו מתקלקל, ולא רק זאת, אלא שהוא גם משמר מאכלים רבים שלא יתקלקלו. כוחו המשמר של המלח מתבטא גם במונח המקראי "ברית מלח", המציין ברית העומדת לעולם.
2. **יין** - המקריבים היו גם מנסכים (יוצקים) יין על הקרבן כדי להביע את הרעיון שמעשה הקרבן צריך להיעשות מתוך רצון ומתוך שמחה ("ויין ישמח לבב אנוש" - תהלים פרק ק"ד).
3. **קטורת** - יחד עם הקורבנות היו מקטירים במקדש בכל יום בבוקר ובערב את קטורת הסמים. הקטורת מילאה את המקדש בריח נעים, ויצרה בו אווירה של חגיגות ושמחה.

פינת הניבים והפזגמים
אוצר בלום
פנוי לאדם בעל ידיעות רבות ונחמדות.
דוגמה: ידידי מתמצא במדעי-הרוח, במדעי-הטבע ואף בפוליטיקה, הוא ממש אוצר בלום.
מקור: איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים: ר' יעקבא - אוצר בלום... משנת ר' אליעזר בן יעקב - קב ונקי [גטין, סז]. (ניבונון)

העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסיו ממשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"שבת הגדול"

לכאורה היינו צריכים לאמר "שבת הגדולה", שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר **לנס הגדול** שהיה ביום י' בניסן, ביום זה לקחו שה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעל המיטה לשמירה עד יום י"ד בניסן, ושחטוהו. וכל זה לענין המצריים ואין הם יכולים לעשות מאומה. ולא הרעו לבני ישראל.

ב. במילה "שבת הגדול" טמון הרמז לשנה שיצאו ממצרים: שנת ב'תתמ"ח = 2448 לבריאת העולם. וכך זכורים: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48, וביחד = 2448.

ג. קוראים הפטרה בספר מלאכי ג', שם נאמר בפסוק: "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' **הגדול והנורא**". שהיום הגדול המצוין כאן, **הינו יום הגאולה האחרונה**. שבניסן נאלו ובניסן עתידין להגאל.

ד. היות שענייני הפסח, דינו וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן **דרשה גדולה יותר** בשבת שלפני הפסח.

לכל הנשים הצדקניות - ניתן להשיג

איפור איכותי המיותר בשבת והג' כולל פסח בכשרות "בד"צ בית יוסף". פרטים אורלי חובב: 050-4346020

"בניד כשתילי זתים" - חינוך חינוך לחג פסח כשר ושמח

"שיתוף הילדים בעזרה בבית הוא פעילות משפחתית התורמת לחיזוק הקשר הורה-ילד. העשייה המשותפת יוצרת קרבה בין ההורה לילד, מחנכת את הילד לערכים של שיתוף ומעוררת בו תחושת שייכות משפחתית". בתורה מוזכרות שתי מצוות לא תעשה הקשורות בהמצאות החמץ בפסח: "בל יראה ובל ימצא". יש לדאוג שיהיה פסח שמח. יש להגיע לליל הסדר לא עייפים ולא כואבים אלא שמחים, כדי שאותו לילה יהיה חוויה עצומה לילדים, מקור גדול של אמונה בד' גואל ישראל. עובדים קשה, מכלים את הכוחות וכועסים על הילדים. צריך לחנך ילדים ולא לחנך לעצבנות. כל המטבח נראה כמהפכת זרים, הבעל והילדים רועדים מפחד בפינה, ואוכלים. האמא מסתכלת עליהם כמין רס"רית, האיש והאישה מתעצבנים זה על זה. זאת הכנה לפסח!! זה חינוך ילדים!! אם מנקים יחד עם הילדים מה טוב. אבל זה חייב להיות הרפתקה מאושרת. קודם כל, צריך לנקות מה שחייבים, במשך חצי יום, אחר כך אם רוצים לעשות עוד דברים - אפשר לנקות בששון ובשמחה. מנקים, שרים, שופכים מים, וניקיתם בששון ממענייני הישועה.

כל הישועות והברכות לשלום ומזל מוסאי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף ז"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מיולי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן וכלה **יוסי ורעה סאלם** שיזכו לזרע קודש בר-קיימא.

משורה בשמחה תפילת מנחה מוקדמת
 תתקיים בערב שבת בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" **מפלג המנחה, שעה וחצי לפני כניסת השבת.**
 בשבת מנחה ב- 13:00

מרות ואיחולים לפסח
 לרבי וברכה אהרני: היינו בהגיע מאיר נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה לאברהם וחנה אהרני וליוסף ואביגיל הוד שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

"סיום מסכת" יתקיים בבית"כ "אהל מועד" תפילה בנץ.
 תחילת התפילה **05:50**
יוגש כיבוד עשיר
 הציבור מוזמן

מרות ואיחולים לפסח
 אריה ולימור ישראל היינו בהגיע יצחק-חיים נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה לנהיית ישראל מנב"ת ולמשפחת לוי הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

קול וקול וקול וקול וקול וקול
 מזל טוב ואיחולים לבניי יצחק ויצחק אהרני הי"ו מרדכי ומזל קטורזא הי"ו לנישואי עידן עם יסמין מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

מרות ואיחולים
 לבנימין ודיקלה ז"א לחולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במיולי דמיטב ברוחניות ובגשמיות.

מרות ואיחולים לפסח
 למשה וסדרן קפטיאן היינו בהגיע אופיר-אברהם נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, ותרוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה לרב ניסן ישראל
 בן חנה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מרות ואיחולים לפסח
 ליצחק ואסתר בן-יהודה היינו בהגיע שלמה נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה למשאלה בן-יהודה הי"ו ולמשפחת קולטקר הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

לעי"נ הצנוע והענו **שמואל בטיטו ז"ל** בן עליזה שתחיה ביום חמישי יג' ניסן פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד רעייתו ולדיו

לעי"נ הצנועה והענו **מיכל בטיטו ז"ל** בת סיגלית שתחיה נפטרה יג' ניסן תשס"א ביום חמישי פקידת שנתה.

למשפחת **שלומי היקרה** צוות העלון "אברהם יג"ב" משתתף בצערכם במות האב **יצחק שלומי**
 בן דבורה ז"ל שנפטר השבוע ב' ניסן תשע"ה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה.

לעי"נ הצנועה והצדקת **אסתר מוסאי**
 בת חתן ומרדכי ז"ל נפטרה די' ניסן. ביום שישי פקידת שנתה

לעי"נ הצנוע והישר **אבישי צעירי**
 בן מרים ז"ל שנפטר השבוע די' ניסן תשע"ה. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לעי"נ הישר והצנוע **יעקב עמרני**
 בן רבקה וששון ז"ל נפטר יא' בניסן תשע"ג שימליץ טוב בעד משפחתו

לעי"נ החסיד והענו **יצחק חיים לארי**
 בן יעקב ז"ל ביום חמישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לכל הנשים הצדקניות
 בכירת מטפחות חגיגות ומרהיבות בקולקציה חדשה ביום ראשון ט' ניסן תשע"ה (29.3.15) בשעה 19:30 ברח' הכלנית 4, יבנה לא הגעת, הפסדת! פרטים אושרת: 050-8720046

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי בהנודה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.	גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת	שבתי מוסאי בן זליכה ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מזו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה מרים דוידית בת פרי ויצחק ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שחיו
--	--	---	----------------------------------

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנהר ממשהו חמץ בפסח, מן השמים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה, ולכן קודם ליל י”ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משהו חמץ. וכן את ילקוטי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאור הנהר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 54 גרם החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. יש לנקות השיניים היטב לאחר גמר סעודת שחרית ביום ארבעה עשר, ואלה שיש להם שיניים תותבות, צריכים לרחצן היטב בין החריצים עד שלא ישאר בהם שום חמץ, ואפילו משהו, אולם אין צריך להגעילם ברותחים. והרוצה להחמיר יערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודיו.

ה. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירנו, ויאמר: **”כל חמירא דאיכא ברשותי ולא חזיתיה ודלא ביערתיה וכו”**, (בלשון הקודש: **”כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתיו ושלא בערתיו יתבטל ויהיה כעפר הארץ”**). וצריך לומר בשפה המובנת לו, כדי שיבין שכוונתו לבטל החמץ, ושיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, אבל אם אומר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית, ואינו מבין שאינו מבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחנה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו בלועזית בשפה הידועה לו.

ו. יהיה שולחנו ערוך מבעוד יום, כדי שיבוא לביתו יקדש מיד אחר צאת הכוכבים. **ואחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות**. ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצוות ארבע כוסות, וכן מצווה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה, כדי שלא יישנו, ויראו שינוי וישאלו.

ז. טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר. וילד שלא מבין עדיין בסיפור יציאת מצרים, טוב להחמיר לתת לו יין לארבע כוסות, אלא שאין צריך רביעית, ויתן להם מיץ ענבים. ויותר הכרחי לתת להם קליות ואגוזים או מיני מתיקה, קודם עשיית הסדר.

ח. יסדר שולחנו בכלים נאים כפי כוחו, וינהג שררה בליל פסח דרך חירות. ויכין מקום מושבו שישב בהיסבה דרך חירות. ויש להניח מקום פנוי בשלחן בליל פסח, ולחסר ממנו מעט, זכר לחורבן. עני שאין לו כרים וכסתות, יסב על הספסל, או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חבירו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ואבל חס שלום.

ט. **הנשים חייבות בהיסבה**, וראוי לעמוד על המשמר לזכור ולהזכיר את אחרים להסב, מפני שאין אנו רגילים להסב בכל ימות השנה. וצריכים היסבה בשתיית ארבע כוסות, באכילת המצה, אכילת הכריכה, ובאכילת האפיקומן, ושאר כל סעודתו אם ירצה להסב, הרי זה משובח.

י. אפי’ מי שהיין מזיקו, או ששונא את היין, חייב לדחוק את עצמו לשתות ארבע כוסות, (ובברכה כרגיל), אך די אפי’ לכתחילה לאדם כזה לצאת ידי חובה ביין מבושל או יין צימוקים ומיץ ענבים. ואם ע”י שתיית ד’ כוסות, בכל אופן שיהיה, יבוא לידי חולי פנימי, או יפול למשכב, פטור, ויקדש על הפת.

יא. **כשמברך שהחיינו יכוין לפטור גם את המצה והמרור מברכת שהחיינו**.

יב. מצוה מן המובחר להשתדל להשיג מצה שמורה עבודת יד, שנעשית בידי אנשים יראים הבקיאים בהלכה, כדי לצאת בה ידי חובת מצה בלילה הראשון לכל הדעות.

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת צו

”צו את אהרון ואת בניו... זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה”. שני אופנים יש לפסוק, מידה טובה ומידה רעה.

א. תורת העולה זאת הנשמה שצריכה תמיד להיות בעליה. ואיך עולים? ע”י המזבח בקורבנות ובתפילה שהאש תמיד תוקד על המזבח.

ב. תורת העולה רומז על מידת הגאווה, דהיינו מי שמרגיש שהוא מעל כולם מתנשא, ומדבר גבוהה גבוהה, אומר רש”י זוהי מצווה שיש בה חסרון כס, גם שם רמזו גאווה. אל תקרי **חסרון** אלא **סרחון**, ידוע שגאווות נבלה טובה ממנו ובסופו יהיה על מוקדה.

התיבה **על** רומזת על **כח הדיבור**. **ע=עין** רעה, **ל=לשון** הרע. כך זה כשמתסכלים על האחר בגאווה. **”בל זכר בבני אהרון לאכלנה”=ר”ת יאכזב**. דהיינו כל ילד ישאף להיות בן תורה ותלמיד חכם ולא יאכזב את הוריו. **”כל זכר בבני אהרון יאכלנה”=ס”ת רינה**. דהיינו תפילה שצריכים ההורים להתפלל על ילדיהם ואז כל אשר בהם יקדש.

”גרש **ברמל**” אותיות **מרכל**. דהיינו גרש מעליך אדם מרכל. כי אין עצה ואין תבונה כנגד ה’. דברים שיש בהם נגד ההלכה, אין חולקים כבוד אפילו לרב. אל יאמר לא נעים, לא יפה, וכל זאת בדרך ארץ ובכבוד ובהירות לא לעבור על הלבנת פנים בלילה.

”ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד מלאת ימי מלאיכם”, ישנו רמז בפסוק גם לחייו של האדם וגם **לכח הדיבור**. ”ומפתח”=זהו פיו של האדם. **”אהל מועד לא תצאו”=ר”ת אלם**, דהיינו תשמור על שתיקה בחיך ולא תדבר לשון הרע ורכילות.

אהל מועד לא תצאו=ר”ת **מלא**. דהיינו תמלא את חיך בתורה ומצוות ומעשים טובים ואז בא המשך הפסוק: **”עד יום מלאת ימי מלאיכם”**, דהיינו שתאריכו ימים ושנותיכם בנעימים ואשרי אדם בא ותלמודו בידו. **”שבעת ימים”** רומז לשבעים שנותיו של האדם ורומז לזה המדבר לשון הרע, שישב מחוץ למחנה שבעת ימים. **”ימלא את ידכם... ימלא”** אותיות **אלים**, דהיינו אלימות מילולית וזה יותר קשה וכואב ממכה פיזית. זאת צריך להזכיר לאלה שמשחררים את חרצבות לשונם בלי חשבון ובלי רחמים כלפי הזולת או האישה והילדים. **”ויז על אהרון... ויז אותיות יזו** דהיינו להראות את זיו פניו ולהקרין חום ואהבה כלפי האחר. וזה צו השעה. **צו=צדיק וישר**. כך צריך להסתכל על כל יהודי. (מעבדכם הנאמן א.ש.).

שאלה: מהו חשש ”מצה שרוייה”, והאם עלינו להחמיר בענין זה או לא?

התשובה לכך, כי כל קמח שנאפה כבר, לא שייך בו יותר חשש חימוץ, כי כבר אבד מן הקמח הכח שהיה בו החמוץ. ואולם, כמה מרובותינו האחרונים, סבורים שאסור לשרות מצה שנאפתה כבר בתוך מים, משום שיש לחוש שמא נשאר גרגר קמח שלא נאפה כראוי, וקמח שבא במגע עם מים מחמוץ. וזהו חשש ”שרוייה” הנזכר בשאלתינו, כי יש מאחינו האשכנזים שנהגו להחמיר בענין זה, שלא להרטיב מצה אפויה במים. למנהג הספרדים מותר לאכול בפסח מצה אפויה ששורים אותה במים. וכמו כן מותרים לעשות בפסח כל מין מאפה שירצו לעשותו מקמח העשוי ממצות טחונות.

" ואבותינו סיפרו לנו "

מכור לי את המצווה במליון דולר

מספר הרב זילברשטיין שליט"א מעשה מדהים: כולם מכירים את הרב אלימלך פירר שליט"א, יו"ר 'עזרה למרפא' העוזר לאנשים רבים בכל סוגי חולאים ומחלות ל"ע.

יום אחד, הגיע לבית 'עזרה למרפא' בני ברק נדיב גדול, ולאחר פגישתו עם הרב פירר, החליטו שניהם לנסוע לכותל המערבי ולהתפלל. הם הגיעו לכותל אחרי חצות לילה, והנה הם שומעים קולות בכי העולים מרחבת הכותל. הם מתקרבים אל הקול ורואים אדם כבן 55 הנשען על אבני הכותל ובוכה ללא הרף. כל מי שהיה במקום הזדעזע. הרב פירר פנה אל הנדיב ואמר: 'לא לחינם זימן אותנו ה' לכאן, אלא כדי שנסיע ליהודי זה במצוקתו. בו נעשה עסקה - אני אגש אליו, אציג את עצמי, ואז: אם אשמע שהוא זקוק לייעוץ רפואי - אסייע לו. אך אם הוא יאמר שיש לו בעיה כלכלית - תיכנס אתה לתמונה ותציע את עזרתך הכספית!'. הרב פירר והנדיב הבטיחו זה לזה שהם יניגשו למקום הזדעזע. הרב פירר ניגש אל האיש, הקיש קלות על כתפו, הציג את עצמו ושאל האם זקוק לייעוץ רפואי. 'לא, לא', ננער היהודי, 'איני צריך סיוע. הכל ברוך השם בסדר'.

"עכשיו הגיע תורך להיכנס לתמונה", אמר הרב פירר לנדיב, שניגש ליהודי ושאלו האם זקוק לכסף. התשובה גם הפעם היתה שלילית בהחלט: "הקב"ה נתן לי כל מה שאני צריך ואין אני זקוק למאומה", השיב. הרב פירר עמד במבוכה, "אז מדוע הינך בוכה כל כך ומרעיד את כל האנשים שברחבת הכותל?!", שאל הרב. "אומר לך במשפט אחד מדוע אני בוכה", הפתיע שוב אותו יהודי, "אתמול בלילה, חיתנתי את בני יקירי, האחרון מ-12 הילדים שחנן אותי הקב"ה, ובאתי להודות לו, לברוא עולם, על החסדים הגדולים שעשה איתי במשך כל כך הרבה שנים, עד שזכיתי להכניס לחופה את ילדי האחרון".

אותו יהודי תיאר את ההרגשה שקינה בליבו, שכשם שהתמיד לבוא במשך השנים אל הכותל ולהתחנן לפני ה' יתברך שיזכהו להשיא את ילדיו - כך עתה, לאחר שכל תפילותיו התקבלו באהבה לפני אדון הכל, ואמש זכה להשיא את אחרון ילדיו, לא יתכן שלא יבוא במיוחד אל הכותל, ולהודות על כך! וכי האם רק שצריכים לישועה באים, ואחר כך שוכחים?!!!

סיים היהודי: "וכי בבואי להודות ולהלל על חסדים כה גדולים, אפשר שלא לפרוץ בבכי?!"... (ברכי נפשי)

ההודאה לה' - גם בלימוד התורה

אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו כגון יורדי הים והולכי מדבריות וחבושי בית האסורים וחולה שנתרפא, שהן צריכים להודות (רשי"י).

אומר רבי צבי הירש קיינדובר זצ"ל חז"ל תיקנו לומר בכל יום מזמור ק' בתהילים, שהוא "מזמור לתודה". כיוון שאדם צריך להודות בכל יום על הניסים שעושה לו ה', ולהביא קרבן תודה כי אין בעל הנס מכיר בניסו (נדה לא) וכשאומר מזמור זה, יחשוב בלבו כאילו הוא מביא קרבן תודה לבית ה'.

ומי שזכה שהשי"ת יציל אותו מלסטים או מאש ומים, או שהיה חולה ונתרפא, אזי חובה עליו לעשות איזה מעשה טוב, שיהיה ניכר שהוא עושה זאת במקום קרבן תודה, לכבוד הקב"ה.

ההודאה מביאה להכרה בחסדי ה', והאדם חייב להודות להקב"ה על הניסים והנפלאות שבכל יום ויום.

בחור מאזור צפת נסע לרגל עסקיו לאזור תל אביב, ובשלב מסוים במהלך היום חש רעב. כיוון שהבחור הני"ל הוא יהודי דתי, הוא חיפש כמובן מסעדה עם הכשר מהודר. וכידוע, באזור תל אביב לא מדובר במשימה קלה. עבר ממסעדה למסעדה, ולא מצא את מבוקשו. עד שפגש באדם שהסביר לו איך להגיע למסעדה כשרה למהדרין. הבחור הודה לו מאוד ונסע למסעדה הני"ל, שנמצאת ברח' ראשי בתל אביב. ובאמת, נוכח שבעל הבית בעצמו חרדי לדבר השם, ראה את תעודת הכשרות למהדרין, ישב ואכל. תוך כדי סעודתו ראה דבר פלא: עשרות נערים וילדים נכנסו למקום, לקחו כיפות שהיו מעל המקרה, הניחו על ראשם, אמרו "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד", פתחו את המקרה, הוציאו טרופית, בירכו "שהכל נהיה בדברו" - ושתו. לאחר שיצאה החבורה הקדושה הזו שאל הבחור את בעל הבית לפרש הדבר. ענה לו בעל המסעדה "הילדים הללו לומדים בבית ספר חילוני, ולא מלמדים אותם מה זה תורה ומצוות. הצעתי להם 'כשאתם מסיימים את הלימודים - תבואו ותשתו טרופית בחינם, אלא שתקראו שמע ישראל ותברכו שהכל נהיה בדברו. וברוך ה', ככה הם מתקרבים קצת לה', ומצווה גוררת מצווה".

היהודי התפעל והתרגש מאוד, ואמר לו 'אשריך, זו מצווה מאוד גדולה'. אמר לו בעל הבית 'בוא ואספר לך מה זו התרגשות גדולה יותר. היה כאן אמריקאי עשיר שראה את המחזה הני"ל, ולפתע הוא פרץ בבכי מרוב התרגשות, ואמר שהוא רוצה לקנות את המצווה הזו, ומוכן לשלם לי עבורה מיליון דולר. כמובן שהסתחררתי מהסכום, אבל לא מיהרתי לענות, ואמרתי לו שאני צריך לחשוב שלושה ימים. לאחר אותם ימים הגיע האמריקאי, ואמרתי לו שאני מסרב למכור לו את המצווה. הוא שאל כמובן למה, ואמרתי לו שחשבת שאם יהיו לי מיליון דולר - אולי אקנה וילה יפה עם בריכת שחייה, וגם מכונת מפוארת, ואולי ארחיב את המסעדה ואחיה בעושר גדול. אבל מה יהיה אחרי 120 שנה? הווילה, המכונת, הבריכה והמסעדה - כולם ישארו פה, מה שאין כן אם לא יהיו לי מיליון דולר. אולי לא יהיו לי וילה, בריכה ומכונת חדשה, אבל כל הברכות והשמע ישראל כן ישארו לי לנצח נצחים'.

כשהאדם צריך לעשות חשבון נפש אמיתי עם עצמו, עליו לבחור: האם הוא הולך לפי השולחן ערוך או שמא נוטה קצת למאויים שלו כשזה נוגד את הנוחיות שלו? האם הוא רודף אחר התורה כמו שהוא רודף אחר הכסף והתאוות? שהרי בלי זה הוא לא יקנה תורה לעולם. גם שלמה המלך ע"ה אמר "אם תבקשנה ככסף וכמטמונים - תחפשנה אז (ורק אז) תבין יראת ה'". כלומר, האם אני מנצל את כל שעותיי ודקותיי הפנויות ללימוד תורה והתקרבות לה? איך התפילה שלי נראית? איך הברכות שלי נראות? איך לימוד התורה שלי נראה, ואיך הצניעות ועוד ועוד. ולהבדיל, כמו בעל מכולת או כל חנות אחרת, שעורך מאזן מדי תקופה על מנת לברר מה ההכנסות ומה ההוצאות, מה להמשיך לפתח ולמכור ומה לעזוב וכי, קל וחומר על חיינו היקרים, שהם העולם הבא.